

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2012 / 13 / .. / 2 juli 2012

Inzake ..., wonende te ...,
 bijgestaan door ..., COC,

 verzoekende partij,

tegen inrichtende macht VZW ...maatschappelijke zetel te ...,
 vertegenwoordigd door ...directie en ..., leden inrichtende macht,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij.

Met een aangetekende brief van 4 mei 2012 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht vzw ... van 13 april 2012 waarbij verzoeker de tuchtmaatregel van de terbeschikkingstelling voor een periode van twee jaar wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is een vast benoemd leerkracht wiskunde, economie en recht in het ...

Met een aangetekende brief van 30 november 2011 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat er een tuchtonderzoek werd ingesteld.

Met een aangetekende brief van 15 februari 2012 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat het tuchtonderzoek voorlopig is afgesloten.

Verzoekende partij wordt opgeroepen voor verhoor op 8 maart 2012 aangaande volgende ten laste gelegde feiten:

1. *“het afleggen van leugenachtige verklaringen ten aanzien van de directie en ten aanzien van derden m.n. een arts, alsmede het gebruik van onjuiste en/of valse attesten ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid op school op 19 en 20 oktober 2011, terwijl u zich in Engeland op de voetbalwedstrijd Chelsea-Genk bevond,*

- hetgeen een inbreuk vormt op artikel 11 en 13 van het decreet rechtspositie (DRP) en op artikel 13§1 en §2 van het algemeen reglement (AR);*
2. *Een onwettige afwezigheid op 19 en 20 oktober 2011 en het zonder voorafgaande toestemming van de directie herhaald en systematisch onderbreken van zijn ambt onder het voorwendsel ziek te zijn, zonder dit met bewijsstukken te staven en de controle van arbeidsongeschiktheid te weigeren m.n. op 15-11-2010, 16-11-2010, 17-11-2010, 18-11-2010, 19-11-2010, 22-11-2010 en 23-11-2010, hetgeen in strijd is met artikel 13 decreet rechtspositie en artikel 13 AR;*
 3. *Het systematisch en herhaald aannemen van een onrespectvolle, agressieve en beledigende houding ten overstaan van het directieteam met miskennis van hun hiërarchisch gezag en bevoegdheden en het verbaal en schriftelijk aan negatieve beeldvorming doen zelfs ten overstaan van derden in de periode van 15 november 2010 tot en met 29 oktober 2011, en dit in strijd met de afsprakennota dd. 29-11-2010, in het bijzonder op 15-11-2010, 17-11-2010, 23-11-2010, 1-12-2010, 21-12-2010, 24-10-2011 en 29-11-2011 hetgeen een inbreuk vormt op artikel 9 en 11 van het DRP en op artikel 6§2 en §3 AR.*

Met een aangetekend schrijven van 13 april 2012 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat de tuchtstraf van terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel voor een periode van twee jaar wordt opgelegd.

Met een aangetekend schrijven van 4 mei 2012 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van 13 april 2012.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

De stukken van het dossier worden samen met het beroepsschrift overgemaakt.

Met een aangetekend schrijven van 30 mei 2012 wordt de toelichtende memorie en enkele bijkomende stukken overgemaakt.

Met een aangetekend schrijven van 21 juni 2012 wordt het verweerschrift overgemaakt en een aanvullende stukkenbundel.

Er worden geen partijen gewraakt en geen getuigen opgeroepen.

De Kamer van beroep hoort de partijen in openbare zitting op 2 juli 2012.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoekende partij roept de schending in van het art. 19 van het Statuut van de vakbondsafvaardiging van het gesubsidieerd personeel van de katholieke onderwijsinstellingen. Zij verwijst naar het antwoord van de vakbond op een eerste brief waarin de inrichtende macht aan de vakbond van de verzoeker meedeelt een tuchtprocedure te willen voeren op grond van een afwezigheid waarvan het onwettig karakter verborgen werd gehouden door leugenachtige verklaringen en het gebruik van onjuiste of valse attesten. De leiding van de vakbond antwoordt dat deze feiten geen verband houden met de vakbondsactiviteit van het personeelslid, maar benadrukt dat dit antwoord enkel betrekking heeft op de in de brief van de inrichtende macht vermelde feiten. Achteraf wordt de tenlastelegging nog uitgebreid zoals hoger weergegeven. Verzoekende partij stelt dat deze uitbreiding niet werd meegedeeld aan de vakorganisatie of, ter zitting, dat de feiten hadden moeten worden meegedeeld bij de aanvang van de tuchtprocedure.

De kamer stelt vast dat deze grief in rechte faalt en verder ook feitelijke grondslag mist. Bij de aanvang van het tuchtonderzoek moeten de feiten die het instellen van een tuchtonderzoek verantwoorden, worden meegedeeld. Wanneer het tuchtonderzoek aanleiding geeft tot tuchtvervolging voor nog andere feiten moeten deze in de oproeping voor het tuchtverhoor worden meegedeeld. Deze feiten kunnen logischerwijze ook eerst op dat ogenblik aan de vakbond worden meegedeeld.

Het dossier bevat kopie van een aangetekende brief aan de vakbond waarin de uitgebreide tenlastelegging wordt meegedeeld (stuk 22 van het tuchtdossier). Deze brief van 15 februari 2012 verwijst naar de wens om de rechten van de betrokkenen als vakbondsafgevaardigde te respecteren. De brief met bijlage informeert duidelijk en volledig over de draagwijdte van het de tuchtvervolging en voldoet daarmee aan het voorschrift van art. 19 van het Statuut van de vakbondsafvaardiging. Nu op deze brief geen antwoord is gekomen kon de inrichtende macht er terecht van uitgaan dat van de zijde van de vakbond ook geen bezwaar tegen het verder zetten van de procedure bestond.

4.2. Verzoekende partij voert aan dat voor meerdere feiten de verjaring is ingetreden. Feiten die verder teruggaan dan zes maand voor de mededeling dat een tuchtprocedure wordt ingezet, in casu voor 30 mei 2011, kunnen niet meer worden ingeroepen en de desbetreffende stukken moeten uit het dossier worden verwijderd.

De verwerende partij voert aan dat de verjaring maar loopt na kennisname van de feiten door de tuchtverhoer op 29 november 2011. Voor feiten die verder teruggaan dan zes maanden roept zij in dat het zou gaan om een zich systematisch herhalend gedrag dat overeenkomstig de rechtspraak van de Raad van State als een voortdurende houding kan worden beschouwd en bestraft.

Met de verzoekende partij wijst de Kamer op de afsprakennota die de inrichtende macht op 22 november 2010 aan de verzoeker heeft voorgelegd. De feiten waarop deze nota betrekking heeft en die zich nog voor deze datum hebben voorgedaan zijn dus bekend aan de macht. Tenzij het om een voortdurende houding zou gaan kunnen ze niet meer worden ingeroepen als zelfstandige tuchtfeiten die de tuchtstraf verantwoorden.

4.3. De tweede tenlastelegging heeft betrekking op de “ongewettigde afwezigheid op 19 en 20 oktober 2011 en het zonder voorafgaande toestemming van de directie herhaald en systematisch onderbreken van zijn ambt onder het voorwendsel ziek te zijn, zonder dit met bewijsstukken te staven en de controle van de arbeidsongeschiktheid te weigeren”, waarbij verwezen wordt naar feiten tussen 15 en 23 november 2010. De verwerende partij ziet hierin één tuchtrechtelijke feitelijkheid en niet twee afzonderlijke tuchtfeiten zoals de verzoekende partij met nadruk voorhoudt.

De Kamer kan de verwerende partij hierin niet volgen. De afwezigheid voor het bijwonen van een voetbalwedstrijd in Engeland moet worden beschouwd als een eenmalig feit dat gepaard gaat met misbruik van vertrouwen en verantwoordingsmiddelen. De afwezigheden wegens ziekte waar de verzoeker zich in 2010 bij herhaling heeft op beroepen nadat hij de werkdag had aangevat, deden zich voor in een aaneengesloten periode van 9 dagen, waarin een weekend valt. Dat het in beide gevallen om niet wettig verantwoorde afwezigheden zou gaan volstaat niet om te spreken van een houding of voortdurend gedrag dat als één tuchtfeit kan worden beschouwd. Het arrest nr. 210.854 van 31 januari 2011 van de Raad van State waar de verwerende partij naar verwijst, heeft waar het handelt over een algemene houding, betrekking op “de wijze waarop het betrokken personeelslid zich in het algemeen gedraagt, veeleer dan op welbepaalde feiten”. In voorliggend geval gaat het om twee heel precies in de tijd gesitueerde gegevens, waarbij ook de afwezigheden wegens ziekte zich wel over meerdere maar toch aaneensluitende dagen uitstrekken. Ze zouden, als het onwettig karakter ervan zou vaststaan – wat de Kamer nu niet moet onderzoeken – kunnen worden beschouwd als een enkele dagen lang volgehouden nukkige reactie in een welbepaalde conflictsituatie, niet als een algemeen gedrag of algemene houding zoals bedoeld in de ingeroepen rechtspraak van de Raad van State. Tussen november 2010 en oktober 2011 doen zich ook geen nieuwe ongewettigde afwezigheden voor. De afwezigheden van oktober 2010 situeren zich voor en zijn overigens ook betrokken in de afsprakennota van 29 oktober 2010. Ze waren dus ook bekend aan de inrichtende macht meer dan zes maanden voordat de tuchtprocedure werd ingezet. Voor deze feiten is de verjaring verlopen zodat ze niet meer als verantwoording voor de tuchtstraf kunnen worden ingeroepen.

4.4. Onder de derde tenlastelegging “het systematisch en herhaald aannemen van een onrespectvolle, agressieve en beledigende houding ten overstaan van het directieteam met miskennis van hun hiërarchisch gezag en bevoegdheden en het verbaal en schriftelijk aan negatieve beeldvorming doen zelfs ten overstaan van derden” worden ook feiten vermeld die dateren van 15, 17 en 23 november 2010, dus voor het opmaken van de afsprakennota en toen ook al bekend bij de inrichtende macht.

Op 15 november doet zich een incident voor rond een aangetekende brief waarin verzoeker aangemaand werd om een stappenplan in te dienen met betrekking tot een betere uitvoering van zijn opdracht, stappenplan dat hem al eerder gevraagd was. Verzoeker beweert dat hij het stappenplan al had ingediend via smartschool maar doet geen poging om daar een bewijs van te leveren, hoewel dat eerder inleveren in de procedure tijdig werd ontkend door de directie. Ter zitting komt verzoeker er zelfs toe om

te stellen dat hij een eerste als niet voldoende aanvaard plan in verbeterde versie zou hebben teruggestuurd. Dit gegeven werd nooit eerder in het verweer vermeld en wordt door de directie ontkend. Het komt op de Kamer over als ter plekke verzonnen en doet het verweer van verzoeker op dit punt totaal de mist ingaan. De Kamer acht het verslag dat de directeur van het incident geeft en dat melding maakt van een duidelijk gebrek aan respect tegenover de directie volkomen geloofwaardig. Het vervolg van deze feiten wijst op een gebrek aan besef van de elementaire plicht van een personeelslid om de hem gegeven opdracht correct en tijdig uit te voeren. Het stappenplan wordt nooit ingeleverd. Verzoeker verweert zich ter zitting met het argument dat hij daarover een gesprek wilde aangaan maar dat dit geweigerd werd. Uit het dossier blijkt echter dat een poging om tot een verder gesprek te komen door de verweerder afgebroken wordt met het argument dat hij zich niet goed voelt, waarna hij zich naar huis begeeft. Dit leidt tot een gesprek op 29 november 2010 waarin besloten wordt tot het opstellen van een afsprakennota. Deze nota geraakt echter niet ondertekend door verzoeker. In een e-mail van 1 december 2010 aan de inrichtende macht stelt de verzoeker dat hij wel bereid is om het stappenplan in te dienen als het geamendeerd wordt en “indien u zich nog steeds aan de belofte houdt de gemaakte afspraken met de directie hierna aan me kenbaar te maken.” Naar het oordeel van de Kamer geeft verzoeker, met de eis dat de inrichtende macht aan hem zou meedelen hoe zij de directie op haar plichten zal gewezen hebben, en met een aantal andere hautain klinkende affirmaties over het overbodig karakter om een aantal deontologische regels in de afsprakennota in herinnering te brengen omdat die immers al elders beschreven staan, blijk van een stevige dosis arrogantie en een duidelijk gebrek aan besef wat respect en correct gedrag binnen een hiërarchische verhouding kan zijn. De Kamer houdt voor bewezen dat verzoeker in november/december 2010 een gebrek aan respect voor het hiërarchisch gezag heeft getoond en zich schuldig heeft gemaakt heeft aan agressief en beledigend gedrag tegenover de directie.

Deze tekortkomingen doen zich gedeeltelijk nog voor het opmaken van de afsprakennota van 29 november 2011 voor. Maar ook wat zich in de dagen daarna heeft afgespeeld kan naar het oordeel van de Kamer niet anders dan bekend geweest zijn aan de inrichtende macht. De verwerende partij is van oordeel dat zij deze feiten toch nog als tuchtfeiten kan inroepen omdat zij getuigen van een algemene houding die ook binnen de verjaringstijd tot nieuwe, gelijkaardige incidenten heeft geleid. Daartegenover stelt de Kamer dat zich tussen november/december 2010 en oktober/november 2011 geen moeilijkheden hebben voorgedaan die aan de Kamer worden voorgelegd. Ook hier is de Kamer van oordeel dat in een welbepaalde periode te situeren gedragingen die blijk geven van een later terugkomend reactiepatroon van de verzoeker, niet volstaan om te spreken van een algemene houding die zo constant aanwezig is dat zou moeten worden aangenomen dat de verjaring daardoor niet heeft kunnen lopen. De Kamer neemt anderzijds wel aan dat deze feiten, wanneer zich later nieuwe gelijkaardige feiten voordoen binnen de lopende verjaringstermijn, kunnen worden ingeroepen als een bewijs van recidive, wat als een verzwarende omstandigheid geldt bij het bepalen van de strafmaat voor nieuwe feiten.

4.5. Verwerende partij stelt dat verzoeker zich op 24 oktober 2011 agressief en beledigend heeft opgesteld tegenover een lid van het directieteam dat er bij hem op aandrong dat hij zijn afwezigheid op 19 en 20 oktober zou verantwoorden met passende

attesten. Verzoekende partij ontkent het agressief en beledigend karakter van zijn reactie, maar geeft wel toe dat hij boos was. Op de vraag ter zitting waarom hij dan wel boos was verklaart verzoeker dat hij in paniek was omdat hij begon te beseffen dat hij het ongewettigde karakter van zijn afwezigheid niet zou kunnen verborgen houden. De Kamer ziet hierin een eerlijke bekentenis, maar op geen enkele manier een verontschuldiging of een verzachtende omstandigheid voor zijn ongepaste en onaanvaardbare reactie.

Met betrekking tot het incident op 29 november 2011 dat zich voordeed rond het bezoek van een pedagogisch adviseur meent de Kamer dat het kan volstaan om de pedagogische adviseur te citeren: “Ik was liever geen getuige geweest van dit gesprek omwille van de toon die G. gebruikte om u en uw collega-directeur aan te spreken. Dit was wellicht het gevolg van zijn irritatie en opgewondenheid maar als leraar moet het toch mogelijk zijn om op een professionele manier te communiceren, ook op moeilijke momenten.” (stuk 15 van het tuchtdossier).

4.6. Er bestaat tussen partijen geen betwisting over het ongewettigd karakter van de afwezigheid op 19 en 20 oktober 2011 en over het afleggen van leugenachtige verklaringen en het gebruik van onjuiste attesten om dit onwettig karakter verborgen te houden. Verzoeker betwist deze tenlasteleggingen niet en drukt er zijn spijt over uit. De Kamer stelt wel vast dat verzoeker zijn ontkennend gedrag volhoudt tot bij het eerste verhoor en dan nog enigszins verontschuldigend en evasief reageert.

4.7. Verzoekende partij is van oordeel dat de opgelegde straf niet in verhouding staat tot de ernst van de feiten en vraagt strafvermindering. Ter zitting stelt verzoeker dat hij hoopt dat de opgelegde straf hem niet zal beletten om in september terug voor de klas te staan.

Met de verwerende partij is de Kamer van oordeel dat de feiten zwaarwegend zijn: het gaat allereerst om een geplande afwezigheid, waarvan het onwettig karakter verborgen wordt gehouden met leugenachtige verklaringen en gebruik van onjuiste attesten. Deze ontkenning wordt maandenlang volgehouden tot bij het tuchtverhoor. Dat verzoeker voor de afwezigheid een vakbondsactiviteit inroept en daarmee doelbewust misbruik van het vertrouwen dat in hem gesteld wordt als vakbondsafgevaardigde, moet worden beschouwd als een bijzonder verzwarende omstandigheid.

De Kamer gaat er van uit dat de feiten van 19 en 20 oktober en de manier waarop de verzoeker daarmee is omgegaan, in de private sector aanleiding zouden zijn voor een onmiddellijk ontslag om dringende redenen. Daarbij komen hier de andere voor bewezen gehouden en niet verjaarde tuchtfacten met recidief karakter die blijk geven van een niet correct functioneren in een hiërarchische gezagsverhouding. Hoewel de verwerende partij het oorspronkelijke voorstel van het ontslag heeft teruggebracht tot een terbeschikkingstelling gedurende twee jaar, dringt de verzoekende partij nu aan op nog eens een zeer aanzienlijke strafvermindering. Dat de verzoeker hoopt dat de straf niet verder zal dragen dan de twee nu voorliggende vakantiemaanden getuigt naar het oordeel van de Kamer van een, niettegenstaande de spijtbetuiging, verregaand gebrek aan besef

van de ernst van de tekortkomingen en een eerder onthutsende afwezigheid van begrip voor wat anderen terecht van hem mogen verwachten. De Kamer wil hopen dat verzoeker tijdens een langdurige maar in verhouding tot de ernst van de feiten zeker niet te zware tuchtstraf tot beter inzicht zal weten te komen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 28 september 2011;

Na beraadslaging,

Met unanimititeit (7/7),

Enig artikel:

De terbeschikkingstelling voor een periode van 2 jaar wordt bevestigd.

Brussel, 2 juli 2012.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouwen C. HUMBLET en B. VAN DE STEENE en de heer A. JANSSENS,
vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw K. VERPOTEN en de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS en P.
VERCRUYSSSE, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt K. Verpoten niet deel
aan de stemming.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN